

Rimski pastirji.

Redno prideš v Rim, to preslavno središče katoliškega krščanstva, videl bodeš obširno raván, ki se razprostira po več ur na daleč in široko.

Rim, to večno mesto, stoji v sredi te planôte, ki je obdana z obširnim poljem in se Kampanja imenuje. Tu na tej planôti se pasó brezšteviline črede krav in ovac. Vže davno so skušali ta obširni svet primerno obdelati, ali čim bolj ga obdelujejo, tem bolj nezdrava postaja okolica Rimskega mesta. Črede krav in ovac, ki se pasó po tej raváni, čuvajo pastirji; tudi dečki se privzemajo za ta posel, katerega prav radi zvršujejo. To so vam čvrsti in veseli dečki, ti rimski pastirji; imajo črne oči in črne lase, ter so od južnega solnca malo ne popolnoma ogoreli. Tak deček se vsemu privadi, lakoti, žeji in vsakeršnim nezgodam vremena. Ničesar nima, kar druge dečke veseli, nedostaje mu igre, zabave in družbe. Suh kruh in voda mu je vsakdanja pičila hrana, le malokdaj se tej hrani pridene kakega ovočja. Samôta ni nikomur ljuba, najmanje pa mladini, a naš deček si zna pomagati, veselo poje in skače, večkrat tudi piska na svojo piščalko. Prigodi se tudi, da se tak deček prav dobro izuri v godbi. Tako izurjen zapusti potlej svojo pastirsko palico ter gre mej piskače, také zvane „piferarje“. Ti rimski piskači

se nahajajo ne samó po vseh večjih mestih v Italiji, ampak tudi zunaj nje. Prisluzijo si marsikak sold in radodarna roka se najraje odpira tem ubogim rimskim pastirjem. Kar si tako zvani „piferar“ zasluži, tega ne potroši po nepotrebem, nego prihrani vse za-sé ali pa za svoje, ki jih je ostavil domá. Kadar si dosti prihrani, vrnese domóv. Njegovi ga vže težko pričakujejo, ker jim je dostikrat prav zaželjena pomoč v britkej potrebi.

Še to naj vam povem, da so ti rimski pastirji zeló lepi dečki. Slikarji in kiparji jih večkrat imajo za vzôre pri izdelovanji svojih podob in kipov, katere potem po vsem svetu razpošljejo. Marsikatera lepa glavica, ki je videti na sliki kakega slovečega slikarja, natanko je povzeta po rimskem pastirji, ki je doma postopal za čredami ovac in krav. Večkrat občudujemo lepe božanske podobe, pa tudi obrazce nebeskih angeljev, izsekane iz mramora ali kakega drugega kamena, ki pa niso drugega kakor prava pravcata podoba takega dečka iz okolice Rimske.

A na svetu ni dobrega brez zlá in človek je navadno tak, kakeršna je njegova okolica, v katerej vzraste. Takó tudi ti lepi rimski dečki v časih zabredó v slabe družbe, izpridijo se ter postanejo tako zvani laški razbojnik. Pač škoda zánje!